

Scharreleieren

2012

Guus Peterse

En zo stappen we dan 2012 binnen: doemjaar, rampjaar, jaar van de horrorwinter, van de eurocrisis, van de ineenstorting van Europa, het einde van de beschaving zoals we die kennen. Een jaar dat ons niets goeds te bieden heeft, dat ons alleen maar ellende zal brengen, dat ons terug zal brengen naar de middeleeuwen, wat zeg ik? Naar het stenen tijdperk! Je wilt het tegenhouden, blijven hangen in het heerlijke 2011 met zijn langstaartklauwier en woestijnplevier, wat zeg ik? Kaspische plevier! Met zijn hooggebergte in Italië, zijn heerlijk zomerachtige lente en zijn heerlijk lenteachtige herfst. Maar je houdt het niet tegen, tijd wacht op niemand en op een dag is het 2012.

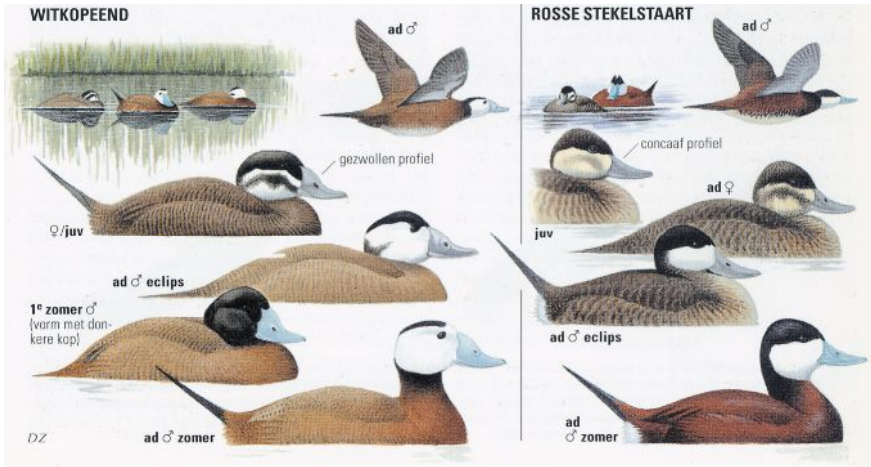
Schoorvoetend zet je je eerste schreden in dat verdoemde jaar, ja, je moet wel, en angstig kijk je om je heen, bang ieder moment getroffen te worden door een ramp. Bang de samenleving als geheel en die van mezelf in het bijzonder voor je ogen te zien verkrumelen. Bang de deur uit te stappen en te ontdekken dat de huizen en de straten weg zijn, de winkels verdwenen, de pinautomaten nog slechts hoopjes verwrongen staal.

Maar dan stap je de deur uit op 1 januari en hé, om te beginnen is er helemaal geen horrorwinter! Je zou wel zonder jas naar buiten willen. En de huizen en de straten zijn er nog gewoon, en zelfs de treinen rijden. Op tijd nog wel!

Dus ik neem de trein, voor het te laat is, en reis naar Gouda Goverwelle. Daar is het grijs, dat dan weer wel, en meest miezerig. Op het vouwfietsje door de Goudse Hout verzamel ik de nieuwe jaarsoorten, boomkruiper, blauwe reiger, ja, pas 1 januari immers. In de Reeuwijkse Plassen volgen onder andere kuifeend, fazant en krakeend. Ik bereik de surfplas en betreed het uitzichtplateautje: tafeleenden, kuifeenden, diverse dodaarden en verder weg duizenden smienten. Tussen de nabije kuifeenden ontdek ik twee rosse stekelstaarten. Maar van de witkopeend vooralsnog geen spoor. Kijk, daar heb je 't al: 2012!

Akkoord, wel mooi de witoogend die hier ook rondhangt. Hij zat dichtbij, bij en soms zelfs op een eilandje zodat beide poten zichtbaar waren. Ik kon geen ring ontdekken.

We zoeken het verderop. We, want we zijn natuurlijk met meerderen. Waar vind je in Nederland nog een zeldzame vogel waar géén vogelaars naar op zoek zijn? Die zul je zelf moeten ontdekken. Verderop is een uitkijkscherm met zicht op duizenden smienten. Op een stel meeuwen, twee ponten worden me aangewezen. Op brilduiker, slobeend en pijlstaart, allemaal nieuwe jaarsoorten. En warempel: op witkopeend! Toch nog witkopeend. En na een tijdje wordt-ie ook nog gezellig

ANWB vogelgids van Europa

actief. Kop uit de veren, snavel zichtbaar, met dikke bobbel: het beste kenmerk om 'm van rosse stekelstaart te onderscheiden. Uiteindelijk vliegt-ie op en vertrekt richting zijn oude plek.
 Dat was mooi. Misschien, heel misschien zal het met dit rampjaar ook verder nog wel meevallen.

1 januari 2012